

Gonzalo Borondo destrueix la Seu en un mural de grans dimensions a Manresa

Està pintant l'obra al carrer Arbonés aquesta setmana i vol ser una interpretació de les destruccions i reconstruccions que al llarg de la història ha patit la ciutat

Obra amb la que treballa Gonzalo Borondo al carrer Arbonés | AjM

Des del passat 31 d'agost i fins aquest diumenge dia 5 de setembre, l'artista **Gonzalo Borondo** realitza una pintura **mural de grans dimensions** a la paret mitgera del carrer Arbonés, davant dels Jutjats.

[noindent]

Aquesta intervenció forma part dels projectes d'art urbà que des de l'Ajuntament de Manresa s'impulsen amb finalitat de cercar noves vies de participació ciutadana a través de **l'art i l'urbanisme** en diversos espais públics de la ciutat, volent reivindicar **l'art urbà**, amb la voluntat d'explorar nous espais d'expressió artística i promoure l'eclosió de llenguatges lligats a l'anomenada **cultura urbana**. També es vol aconseguir fomentar la descoberta d'espais desconeguts o poc transitats, la valoració d'àmbits urbans en procés de degradació urbana al **Centre Històric** i l'apropiació social de l'espai públic com a escenari d'expressió i difusió artística.

[intext1]

Des del punt de vista del públic, es vol afavorir unes formes d'expressió artística destinades a la joventut, que normalment troben el seu espai al marge de les institucions i equipaments culturals, explorant **noves vies de participació i de sensibilització cultural i artística**. I, des del punt de vista de promoció de la ciutat, la intenció és afegir un nou centre d'interès cultural per atraure nous

visitants.

L'artista

Gonzalo Borondo neix a Valladolid el 1989. Al cap de poc temps la família es traslladaria a Segovia, on va créixer i viure fins al 2013. Llavors, es traslladà a Madrid, on la seva connexió amb el **grafit, l'activisme i els grups d'art alternatiu** es convertirien en una veritable escola per a ell.

[intext2]

Va començar a treballar en l'espai públic impulsat pel desig d'afrontar una dimensió col·lectiva, explorant la relació complexa entre l'art i el públic, primer amb un **esperit polític** i més tard amb un **esperit més poètic**.

Les seves obres solen ser fruit del diàleg amb el lloc i el context en el qual treballa en cada moment, des de la trobada amb la memòria i història dels llocs i persones: "el context crea l'obra, que canvia (amb) l'espai". Crea, així, **projectes site-specific**.

La base de la investigació artística de Borondo és l'experimentació, enfocada a expandir els recursos de la pintura a disciplines, suports i pràctiques estètiques diverses. El cor de la seva poesia és buscar **el sagrat i la natura subtil del psique humana**.

Realitza pintures i instal·lacions d'art públic a tot el món (Estats Units, Índia, Europa...) i ha guanyat el Premio **Arte Laguna** (premi internacional d'art contemporani i disseny de Venècia) en l'apartat de *Land Art* i *Urban Art* el 2018.

L'**heterogeneïtat de la seva obra** fa difícil assignar-li un estil o un gènere concrets. Cada projecte suposa descobrir nous camins i assumir nous riscos. Malgrat tot, el què els unifica tots, com diu el propi artista, és la seva intenció de crear llocs, atmosferes, on pugui fer bategar l'espectador i vides de l'espai intervingut.

L'obra

Llegint una mica sobre la història de Manresa, i un cop aquí, a Borondo li ha interessat com la ciutat ha patit més d'una destrucció al llarg de la història i com s'ha anat reconstruint. Com la tendència humana és la de **construir, reconstruir...**

La notorietat d'alguns fets històrics de destrucció i reconstrucció l'ha captivat, com algun incendi, o com per exemple quan el segle XX **algunes esglésies es van destruir**, altres no, i de les que es van destruir algunes es van reconstruir, i altres no...

A partir d'aquesta història del lloc imagina una destrucció que no ha passat, que no ha existit, perquè de fet veiem i tenim al costat l'**element que es destrueix** en el seu projecte.

L'obra, amb un llenguatge poètic que no vol ser ni narratiu ni explícit, va avançant i hi voldria afegir algun altre element de la història de Manresa (potser la **Llum?**). Gonzalo no ho acaba desvetllar...